

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ Nhật, ngày 17/03/2024

*****

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 68

Bài hôm trước Hòa Thượng nói chúng ta tu hành là phải học sự chân thành. Tương ứng với nhà Nho nghĩa là phải “*thành ý chánh tâm*”. Người xưa định nghĩa chân thành là “*Nhất niệm bất sanh tất vị thành*” – một niệm không sanh mới gọi là thành. Chúng ta làm việc là vì chúng sanh, vì Phật pháp, vì chuẩn mực Thánh Hiền không có ý niệm thành bại, tốt xấu, hơn thua, lời lỗ. Luôn giữ tâm này thì mọi sự mọi việc vẫn tốt đẹp. Chỉ cần xen lẫn một chút hư danh, hư lợi thì chắc chắn sẽ hư hại.

Đúng như người xưa nói: “*Chỉ thành cảm thông*”. Chúng ta không có niềm tin nên tưởng rằng mọi sự mình làm chẳng ai biết, chẳng ai thấy. Thật ra mọi khởi tâm động niệm của chúng ta chư Phật Bồ Tát, chúng sanh hạ phẩm hạ sanh ở Thế Giới Tây Phương Cực Lạc hay thậm chí quỷ thần xung quanh chúng ta đều biết rất rõ. Cho nên chúng ta chỉ có thể dụng tâm chân thành còn dùng tâm giả dối thì không gạt được ai mà chỉ gạt được chính mình.

Tâm chân thành chính là tâm Bồ Đề. Có được tâm chân thành mới phát được tâm Bồ Đề. Người có tâm Bồ Đề là người triệt đề giác ngộ, hiểu mọi sự mọi việc mới là người dám hy sinh phụng hiến. Ngược lại, người không có tâm này sẽ sợ lời lỗ, được mất mà không dám phụng hiến.

Bài hôm nay Hòa Thượng nhắc đến “*Năm đức, sáu phép hòa, tam phước là đại căn đại bản của tất cả pháp thế gian và xuất thế gian cho nên mọi thứ đều phải bắt tay từ ngay chỗ này. Nếu không bắt đầu làm từ đây thì mọi việc đều không thành công, chắc chắn có chương ngại.*”

Năm đức gồm: “*Chân thành, Thanh Tịnh, Bình Đẳng, Chánh Giác, Từ Bi*”, sáu phép hòa chính là “*Lục Hòa Kính*” gồm “*Thân hòa đồng trụ, Kiến hòa đồng giải, Khẩu hòa vô tranh, Ý hòa đồng duyệt, Giới hòa đồng tu, Lợi hòa đồng quân*”. Trong “*Tịnh nghiệp Tam phước*” cho thấy người dụng tâm hiếu kính thì mọi sự mọi việc nhất định thành công. Hòa Thượng nói khi chúng ta làm mà không đủ người, đủ sức, đủ năng lực, tài lực thì tự nhiên sẽ có người đến giúp.

Cho nên, “*nhất định phải đem năm đức, sáu phép hòa, tam phước thực tiễn vào ngay trong cuộc sống hằng ngày, trong đời nhân xử thế tiếp vật mới xem là có công phu chân thật. Vì vậy tu hành nhất định phải dùng tâm chân thành*”, Hòa Thượng khẳng định.

Nếu chúng ta nói một đằng, làm một nẻo, không thực tiễn vào đời sống, ví dụ như chúng ta bảo người ta bỏ thí mà mình vào túi càng nhiều càng tốt hay chúng ta bảo người ta hy sinh phụng hiến mà mình lại không hy sinh phụng hiến thì sẽ chẳng ra thứ gì. Miệng nói, thân làm phải đi đôi với nhau.

Nhiều năm qua, chúng ta nghe lời Hòa Thượng và thật làm nên chúng ta thấy không có chướng ngại, nơi nơi đều được mọi người ủng hộ. Điều này minh chứng để chúng ta có niềm tin mà tinh tấn, mạnh mẽ, xác quyết hơn khi thực tiễn mọi sự mọi việc.

Sẽ có nhiều người đặt câu hỏi vì sao chúng ta có thể tổ chức sự kiện Lễ Tri Ân Cha Mẹ và Vợ Chồng tại Trung Tâm Hội Nghị Quốc Gia? Câu trả lời là chỉ có “*Chí thành cảm thông*”! Lòng chân thành sẽ khiến bên trên thì cảm thông với Phật Bồ Tát, bên dưới thì cảm thông với tất cả chúng sanh ở các tầng không gian.

Vì sao có thể cảm thông? Vì nếu chúng ta có thể quay về được tự tánh của chính mình thì trong tự tánh không thiếu một thứ gì cả. Năng lực, trí tuệ, tướng mạo của Phật chúng ta cũng có đầy đủ 100% chứ không hề kém khuyết. Hiện tại chưa được là do chúng ta nhiều phân biệt vọng tưởng chấp trước nên những đức tánh của chúng ta không hiển lộ.

Có rất nhiều người khi đang ở giữa bước đường tu học thì bỏ cuộc như người chạy Marathon từ bỏ chặng đua của mình giữa chừng. Phải trải qua không dưới 5-10 năm mới có thể thâm thấu điều này vào trong nội tâm của mình. Cho nên nói và làm tương ưng là khó. Nếu nói một đường làm một nẻo thì dầu công việc chúng ta làm có đạt được thành công thì vẫn rất hạn hẹp chứ không viên mãn.

Buổi Tọa Đàm Học Tập Văn Hóa Truyền Thống được diễn ra trước thêm sự kiện Đại Lễ Tri Ân Cha Mẹ và Vợ Chồng là những câu chuyện không ai nghĩ là sẽ xảy ra trong cuộc đời này nên đã để lại trong chúng ta nhiều cảm xúc. Đó là chuyện hai mẹ con cùng đi giao trà thanh nhiệt mà chỉ vì sự cúi chào cung kính của hai mẹ con đối với khách hàng mà người con đã nhận được học bổng toàn phần ở một ngôi trường quốc tế.

Quý Thầy từ đoàn Gia Lai đã nói với chúng tôi: “*Quá tuyệt vời*”. Hôm qua có vợ chồng bác doanh nghiệp sở hữu khu du lịch sinh thái 50-60 hécta đã thốt lên rằng: “*Đi chuyến này đúng là xứng đáng*”. Giá như chín năm trước, nhiều người nhiều quý Thầy đều thấy sự tuyệt vời như thế này thì chắc chắn sẽ còn nhiều chúng sanh được lợi ích.

Việc lan tỏa Văn Hóa Truyền Thống tuyệt vời đến vậy nhưng để có thể triển khai, làm thành một bản sao thành công ở nhiều nơi khác là cả một vấn đề lớn về sự hy sinh phụng hiến, về sự xả thí, về sự chí công vô tư. Thế gian này, người ta cũng làm được nhiều việc thành công. Trung Tâm Hội Nghị Quốc Gia cũng là nơi thu hút rất nhiều doanh nghiệp, tập đoàn lớn đến để tổ chức sự kiện nhưng sự thành công của các sự kiện

đó chỉ làm tăng thêm danh vọng lợi dưỡng, sự tham cầu của mọi người chứ không tăng thêm tâm hiếu, kính, đễ của mọi người.

Tại buổi tọa đàm, chúng ta đã nghe chia sẻ của một người mẹ từng là một doanh nghiệp thành công. Cô làm việc cật lực vì con vì gia đình nên thường xuyên về muộn và luôn trong tình trạng mệt mỏi không muốn ăn uống, tuy nhiên, cô lại bị con mình xa lánh lạnh nhạt khi con được hỏi nếu có thể chọn một người thân trong gia đình đến ở cùng trong một ngôi nhà hạnh phúc thì con chọn ai. Cháu bé đã không chọn Mẹ mà chọn lần lượt tất cả mọi người trong gia đình. Đến khi cô được chính Mẹ đẻ của mình – người đang học các lớp Văn Hóa Truyền Thống nhắc nhở rằng: “*Mẹ không cần tiền của con đâu. Con ốm rồi chết ra đấy thì Mẹ ở với ai?*” thì cô mới tỉnh ngộ.

Thế gian này có bao nhiêu người tỉnh ngộ hay là họ vẫn đang chìm đắm trong mảng lợi danh? Khi danh lợi đã chất chồng thì khi ngoảnh mặt lại họ chỉ có tiền mà không có gì cả. Tiền đó rồi sẽ lại bị những người con cháu phá gia chi tử làm cho tan nát, kết cục họ lại sống và chết đều trong uất hận, buồn tủi.

Hòa Thượng nói: “***Thường ngày, giữ được tâm luôn giúp đỡ người khác thì đây chính là mỗi giờ mỗi phút, chúng ta đang tu phước.***” Giúp người không cần chúng ta phải làm việc gì đó ra hình ra vẻ hay chụp hình để khoe lên mà chỉ cần khởi tâm động niệm của mình phải là “*vì cái tốt của người mà lo nghĩ*”.

Sáng nay, có một chú cứ ngũ hoài nên chúng tôi nhắc chú hãy đi cùng mọi người ra Lăng Bác chứng kiến buổi Lễ Thượng Cờ để thấy sự trang nghiêm, từ đó tăng thêm nhiệt huyết, sự hy sinh cống hiến của mình. Tuy đây chỉ là việc nhỏ nhưng là một việc tốt, vì người lo nghĩ nhưng đôi lúc chỉ vì sự “*tự tư ích kỷ*” của mình mà chúng ta không nghĩ đến được.

Tính đến hôm nay, chúng tôi đã gói hơn 50 kg nếp và bánh đã được chuyển đi khắp nơi. Hôm nay đoàn Yên Bái xuống, chúng tôi sẽ gửi bánh cho đoàn để khi kết thúc chương trình, trở về Yên Bái, đường xá xa xôi, họ có chút đồ ăn lót dạ. Đó là việc nhỏ vì người lo nghĩ. Có người lại nói họ chỉ làm việc lớn lao còn những việc nhỏ như vậy họ không làm được!

Hòa Thượng nói: “***Quan trọng nhất là trong cuộc sống thường ngày bạn có vì người khác mà lo nghĩ hay không?***” “*Vì người lo nghĩ*” không đòi hỏi chúng ta vượt qua tầm với của mình, không phải là “*tràng giang đại hải*” hay “*bao đồng*” mà phải thiết thực, cụ thể và phải mang lại lợi ích chân thật cho chúng sanh. Có người vẫn tỏ ra là thương yêu, quan tâm nhưng chỉ là rỗng tuếch. Ở thế gian người gọi là cứu cho người ta ăn bánh vẽ. Miệng thì nói quan tâm đến người nhưng người đang đói, đang khổ, đang bất hạnh thì không giúp được gì. Chúng sanh đói vẫn đói, vẫn không có hạnh phúc an vui. Đây là Ma đạo. Phật đạo không như vậy. Phật đạo thì chúng sanh nhất định có hạnh phúc, có an vui.

Hòa Thượng nói: **“*Mỗi giờ mỗi lúc bạn vì người khác mà lo nghĩ thì đợi đến khi chính mình cần sự giúp đỡ của người khác sẽ tự nhiên có rất nhiều người đến giúp đỡ bạn. Nếu bạn không hiểu được phẩm đức thuần lương, ôn hậu này mà chỉ sơ sài qua quýt thì bạn sẽ bỏ qua rất nhiều cơ hội trong cuộc đời để tích công bồi đức.*”** Ngày ngày khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của mình có thể tạo được rất nhiều công đức phước báu nhưng chúng ta lại chỉ hưởng phước thì làm gì còn phước để hưởng. Hòa Thượng nói: **“*Bạn lo là qua loa với người thì người ta cũng lo là qua loa với bạn. Đây là nhân-quả báo ứng.*”** Bạn tâm tận lực lo cho người thì trong vô hình, người ta cũng tận tâm tận lực lo cho mình.

Ngài tiếp lời: **“*Chỉ cần chính mình chịu nỗ lực thì tất cả những khen chê, hủy báng đều không dính mắc vào trong tâm mình.*”** Chúng ta chỉ cần đặc biệt tinh tấn một cách dững mãnh thì những sự khen chê chẳng có ý nghĩa gì với chúng ta. Người sống qua loa, sống bề ngoài, không có nội tâm thì chỉ cần người ta khen thì mũi nở to như trái táo, người ta chê thì mũi lại như trái ấu. Cuộc đời chúng ta đều đang diễn ra ngày ngày đều như vậy.

Tại buổi Tọa Đàm hôm qua, tôi nói gần năm phút, không cần thiết phải nói nhiều mà điều quan trọng là mình phải thật làm, làm để cho người khác nhìn vào. Giai đoạn nói nhiều làm ít đã qua rồi, giai đoạn này là nói ít và làm thật nhiều, làm ra được tấm gương biểu mẫu để người ta bắt chước.

Mỗi việc làm như thế đều là cơ hội tạo phước nên Hòa Thượng đưa ra lời cảnh tỉnh không muốn chúng ta bị bỏ lỡ những cơ hội như thế. Chúng ta hiểu rõ rằng người sẵn sàng hy sinh không ai nghĩ mình hy sinh để được khen ngợi. Còn người thích khen ngợi, ảo danh ảo vọng thì sợ phải hy sinh, không dám chết, sợ chết. Người vì danh lợi thì phải bảo vệ danh lợi mà không dám hy sinh. Trong cuộc sống chúng ta cũng thấy, người giàu vì muốn hưởng giàu sang mà sợ chết. Cho nên, người chân thật vì mọi người, vì quốc gia, vì dân tộc mới dám hy sinh phụng hiến, dám chết.

Từ chỗ này chúng ta hiểu chúng ta và chúng sanh đều vậy. Nếu không biết chuyên tâm thì vẫn là **“*tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng*”**, chìm đắm trong hưởng thụ **“*năm dục sáu trần*”**. Từ kinh nghiệm thực tế, chúng ta thấy rằng khi làm việc tốt, chúng ta có vất vả thêm một chút thôi cứ không nhiều. Kết thúc buổi Tọa Đàm tối qua, chúng tôi về đến nhà là 11 giờ đêm, sáng nay 3 giờ 30 đã thức dậy. Cách đây 20 năm, chúng tôi từng đi ăn nhậu phải giờ đó mới về, không được gì chỉ là sự tàn phá thân thể, tàn phá phước báu của chính mình.

Một sự kiện được tổ chức có thể khiến chúng ta mệt hơn một chút nhưng rất nhiều người được lợi, còn ăn chơi xa đọa thì tổn hại phước báu của chính mình. Đến ngày hôm nay nhìn lại, mới thấy đây là do thiện căn. Quá khứ chúng tôi đã từng sống như vậy, bị lôi kéo, bị ô nhiễm nhưng trong sâu thẳm tâm hồn, chúng tôi vẫn thấy cuộc sống

ăn nhậu, tán phá sức khỏe phước báu như vậy không phải là cuộc sống của chính mình. Nhờ đó chúng tôi đã dừng lại được, lội ra khỏi dòng thác cuồng loạn đó.

Hòa Thượng nói **“*Những sự khen chê, hủy báng ở thế gian này đều là giả. Người chân thật tu hành chỉ một lòng hướng đạo cầu ra khỏi luân hồi vãng sanh Tịnh Độ. Đây mới là chân thật, là cứu cánh viên mãn ở thế gian này*”**. Danh vọng lợi dưỡng hay sự giàu có nổi tiếng hùng bá ở thế gian cũng chỉ là một nắm tro tàn. Biết bao nhiêu con người đến thế gian này, ví dụ như Thành Cát Tư Hãn, Napoleon hay Hít Le đều chỉ để lại nắm mồ hoang lạnh, thậm chí nắm mồ còn không có, không có hậu thế nhớ đến mình. Vì sao ? Vì cả đời sống **“*tự tư tự lợi*”**, chỉ biết hưởng thụ riêng mình, không biết lo cho người nên sẽ chẳng ai vì họ mà lo nghĩ. Họ có thể **“*tự tư tự lợi*”** thì người khác sẽ **“*tự tư tự lợi*”** gấp đôi. Còn chúng ta nếu có thể hy sinh phụng hiến gấp đôi, gấp ba thì có thể khiến người khác học tập làm theo.

Cho nên chúng ta nghe lời dạy hôm nay của Hòa Thượng thật là cảm xúc. Mọi khởi tâm động niệm của chúng ta sẽ **“*vì người lo nghĩ*”** còn mọi sự việc trong đời sống của chúng ta sẽ có người khác lo nghĩ cho mình, như bà cư sĩ Hứa Triết từng nói: **“*Tôi đến thế gian này để lo cho người khác còn ông trời sẽ lo cho tôi*”**. Câu nói này tương ứng với câu người xưa dạy là : **“*Nhất ẩm, nhất trác mạc phi tiền định*”** – Một bữa ăn một ngụm nước đều do tiền định, tiền định nghĩa là phước báu định. Phước báu đong đầy chính là ngày ngày đều khởi tâm động niệm, hành động tạo tác đều **“*vì người lo nghĩ*”**. Mọi việc ăn uống, khỏe hay bệnh ốm cũng nằm trong phước báu của chúng ta. Khổ hay không khổ đều do phước báu an bài nên không cần gì phải lo nghĩ cho mình. Chúng ta nên nhớ trong vòm trời này không sót lọt một mảy trần. Người chân thật biết lo cho người khác thì người ấy mới đúng là biết lo cho chính mình. Còn nếu chỉ biết vì mình thì là sai lầm nghiêm trọng.

Đạo lý này nếu không thật làm thì vĩnh viễn không bao giờ thể hội được. Đã thể hội được rồi thì chúng ta càng làm một cách mạnh mẽ hơn. Một người **“*vì người khác lo nghĩ*”** sẽ có bao nhiêu người nhìn thấy, nếu người nhìn không thấy thì Phật Bồ Tát, long thiên thiện thần, quỷ thần vẫn nhìn thấy. Chuyện không ai biết không ai thấy là ý niệm sai lầm. Biết bao nhiêu con người vì ý niệm **“*tự tư tự lợi*”** này đã làm cho họ mất niềm tin mà không dám hy sinh phụng hiến.

Bài học hôm nay Hòa Thượng sách tấn chúng ta nói và làm phải như nhất, chứ không nên nói một đằng làm một nẻo giống như thế gian từng nói thợ điện đi làm ống nước là không tương ứng. Ngày ngày khởi tâm động niệm của mình phải quán sát thật kỹ, mình có **“*vì người khác mà lo nghĩ*”** hay vì chính mình, vì bá đồ của mình. Trong Cảm Ứng Thiên, Vệ Trọng Đạt chỉ vì nghĩ đến việc nhà Vua xây công trình này thì dân của ba phủ sẽ làm than nên viết sớ dâng Vua mà có phước báu to lớn. Cho nên Hòa Thượng nói hằng ngày mình lo nghĩ cho người thì cơ hội tích công bồi đức rất to lớn. Còn chúng ta vẫn lo nghĩ cho mình ... Hòa Thượng nói: **“*Bạn nói học Phật lỗ quá, thiệt*”**

quá. Vậy chẳng phải bạn học Phật có nghĩa bạn tình nguyện làm người thiệt thòi hay sao? Nhưng bạn đừng quên rằng thiệt thòi là phước báu” ./.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!